Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B **UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 850/2004**

z dne 29. aprila 2004

o obstojnih organskih onesnaževalih in spremembi Direktive 79/117/EGS

(UL L 158, 30.4.2004, str. 7)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba Sveta (ES) št. 1195/2006 z dne 18. julija 2006	L 217	1	8.8.2006
►M2	Uredba Sveta (ES) št. 172/2007 z dne 16. februarja 2007	L 55	1	23.2.2007
►M3	Uredba Komisije (ES) št. 323/2007 z dne 26. marca 2007	L 85	3	27.3.2007
►M4	Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009	L 87	109	31.3.2009
►M5	Uredba Komisije (ES) št. 304/2009 z dne 14. aprila 2009	L 96	33	15.4.2009
►M6	Uredba Komisije (EU) št. 756/2010 z dne 24. avgusta 2010	L 223	20	25.8.2010
►M7	Uredba Komisije (EU) št. 757/2010 z dne 24. avgusta 2010	L 223	29	25.8.2010
►M8	Uredba Komisije (EU) št. 519/2012 z dne 19. junija 2012	L 159	1	20.6.2012
►M9	Uredba Komisije (EU) št. 1342/2014 z dne 17. decembra 2014	L 363	67	18.12.2014

▼B

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 850/2004

z dne 29. aprila 2004

o obstojnih organskih onesnaževalih in spremembi Direktive 79/117/EGS

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Ta uredba zadeva predvsem varstvo okolja in zdravstveno varstvo ljudi. Njena pravna podlaga je zato člen 175(1) Pogodbe.

(2) Skupnost je resno zaskrbljena zaradi stalnih izpustov obstojnih organskih onesnaževal v okolje. Te kemične snovi se prenašajo čez mednarodne meje daleč stran od njihovega izvora in ostanejo v okolju, se kopičijo v organizmih skozi prehranjevalno mrežo ter predstavljajo nevarnost za zdravje ljudi in okolje. Zato je treba sprejeti dodatne ukrepe, da bi pred temi onesnaževali zavarovali zdravje ljudi in okolje.

(3) Komisija je v okviru svojih obveznosti glede varstva okolja 24. junija 1998 podpisala Protokol o obstojnih organskih onesnaževalih h Konvenciji iz leta 1979 o onesnaževanju zraka na velike razdalje prek meja (v nadaljevanju besedila „Protokol“) in 22. maja 2001 Stockholmsko konvencijo o obstojnih organskih onesnaževalih (v nadaljevanju besedila „Konvencija“).

(4) Čeprav je zakonodaja na ravni Skupnosti v zvezi z obstojnimi organskimi onesnaževali sprejeta, so njene glavne pomanjkljivosti v tem, da ni zakonodaje, ki bi prepovedovala proizvodnjo in uporabo katerih koli kemikalij s sedanjih seznamov, ali je nepopolna in da ni pravnega okvira, ki bi prepovedoval, omejeval ali umaknil iz uporabe dodatna obstojna organska onesnaževala, niti pravnega okvira, ki bi preprečeval proizvodnjo in uporabo novih snovi s podobnimi lastnostmi kakor obstojna organska onesnaževala. Nobeni cilji zmanjšanja izpustov kot taki niso postavljeni na ravni Skupnosti in sedanji popisi izpustov ne zajemajo vseh virov obstojnih organskih onesnaževal.

([1]) UL C 32, 5.2.2004, str. 45.

([2]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 26. februarja 2004 (še ni objavljano v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 26. aprila 2004.

▼B

(5) Da bi zagotovili usklajeno in učinkovito izpolnjevanje obveznosti, ki jih ima Skupnost po Protokolu in Konvenciji, je treba vzpostaviti skupni pravni okvir, na podlagi katerega bi sprejeli ukrepe, ki bi bili namenjeni zlasti preprečevanju proizvodnje, dajanja v promet in uporabe namerno proizvedenih obstojnih organskih onesnaževal. Poleg tega je treba lastnosti obstojnih organskih onesnaževal upoštevati v okviru zadevnih sistemov Skupnosti za ocenjevanje in dovoljenja.

(6) Zagotoviti je treba koordinacijo in usklajevanje pri izvajanju določb Rotterdamske ([1]), Stockholmske in Baselske konvencije ([2]) na ravni Skupnosti ter tudi pri sodelovanju v zvezi z razvojem Strateškega pristopa k mednarodnemu ravnanju s kemikalijami (SAICM) v okviru Združenih narodov.

(7) Poleg tega, ker določbe te uredbe temeljijo na previdnostnem načelu iz Pogodbe, in upoštevajoč načelo 15 iz Deklaracije iz Ria o okolju in razvoju ter s ciljem preprečitve, kjer je to izvedljivo, izpustov obstojnih organskih onesnaževal v okolje, je v nekaterih primerih primerno določiti strožje nadzorne ukrepe, kakor so tisti, ki so sprejeti na podlagi Protokola in Konvencije.

(8) V prihodnosti bi lahko bila Uredba REACH primeren instrument, na podlagi katerega bi se lahko izvajali nujni nadzorni ukrepi glede proizvodnje, dajanja v promet in uporabe snovi s seznamov ter nadzorni ukrepi glede obstoječih in novih kemikalij ter pesticidov, ki kažejo enake lastnosti kakor obstojna organska onesnaževala. Vendar, brez poseganja v prihodnjo Uredbo REACH in ker je treba te nadzorne ukrepe v zvezi s snovmi s seznamov v Protokolu in Konvenciji čim prej izvesti, bi se ti ukrepi za zdaj morali izvajati na podlagi te uredbe.

(9) V Skupnosti se že postopno odpravlja dajanje v promet in uporaba večine obstojnih organskih onesnaževal s seznamov v Protokolu in Konvenciji zaradi prepovedi iz Direktive Sveta 79/117/EGS z dne 21. decembra 1978 o prepovedi dajanja v promet in uporabe fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo nekatere aktivne snovi ([3]), ter Direktive Sveta 76/769/EGS 27. julija 1976 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov ([4]). Da pa bi izpolnili obveznosti Skupnosti iz Protokola in Konvencije ter čim bolj zmanjšali izpuste obstojnih organskih onesnaževal, je nujno in primerno prepovedati tudi proizvodnjo teh snovi ter izjeme kar najbolj omejiti, tako da se izjeme uporabljajo le za snovi, ki imajo bistveno nalogo pri neki posebni rabi.

([1]) Konvencija o postopku soglasja po predhodnem obveščanju za nekatere nevarne kemikalije in pesticide v mednarodni trgovini.

([2]) Konvencija o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov prek meja in njihovega odstranjevanja.

([3]) UL L 33, 8.2.1979, str. 36. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 807/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 36).

([4]) UL L 262, 27.9.1976, str. 201. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/21/ES (UL L 57, 25.2.2004, str. 4.)

▼B

(10) Izvoz lindana in snovi, ki jih zajema Konvencija, je urejen z Uredbo (ES) št. 304/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij ([1]).

(11) Proizvodnja in uporaba heksaklorocikloheksana (HCH), tudi lindana, sta omejeni po Protokolu, vendar nista v celoti prepovedani. Ta snov se še vedno uporablja v nekaterih državah članicah in zaradi tega ni mogoče takoj prepovedati vseh sedanjih rab. Vendar je treba, zaradi škodljivih lastnosti HCH in možnih nevarnosti v zvezi z njegovim izpustom v okolje, njegovo proizvodnjo in uporabo kar najbolj omejiti ter najpozneje do konca 2007 postopno odpraviti.

(12) Stare ali brezskrbno upravljane zaloge obstojnih organskih onesnaževal lahko resno ogrozijo okolje in zdravje ljudi, na primer s kontaminacijo tal in podzemne vode. Zato je primerno sprejeti obsežnejše določbe, kot so tiste iz Konvencije. Zaloge prepovedanih snovi je treba obravnavati kot odpadke, medtem ko je treba zaloge snovi, katerih proizvodnja ali uporaba sta še vedno dovoljeni, priglasiti organom oblasti in jih primerno nadzorovati. Zlasti je treba čim prej z obstoječimi zalogami, ki so sestavljene iz prepovedanih obstojnih organskih onesnaževal ali jih vsebujejo, ravnati kot z odpadki. Če bodo v prihodnosti prepovedane še druge snovi, bo treba tudi njihove zaloge nemudoma uničiti in se ne bi smele delati nove. Glede na posebne probleme nekaterih držav članic je treba zagotoviti ustrezno finančno in tehnično pomoč iz obstoječih finančnih instrumentov Skupnosti, kakor so kohezijski sklad in strukturni skladi.

(13) V skladu s Sporočilom Komisije o strategiji Skupnosti glede dioksinov, furanov in polikloriranih bifenilov (PCB) ([2]) ter po Protokolu in Konvenciji je treba izpuste obstojnih organskih onesnaževal, ki so nenamerni stranski proizvodi industrijskih postopkov, čim prej identificirati in zmanjšati s končnim ciljem odprave, kadar je to izvedljivo. Pripraviti je treba ustrezne nacionalne načrte ukrepanja, ki zajemajo vse vire in ukrepe, vključno s tistimi iz veljavne zakonodaje Skupnosti, ter ga tudi izvajati, da bi nepretrgoma in stroškovno učinkovito zmanjševali izpuste. Zato je treba pripraviti ustrezne instrumente v okviru Konvencije.

(14) V skladu z navedenim sporočilom je treba vzpostaviti ustrezne programe in mehanizme, da bi zagotovili primerno spremljanje podatkov o prisotnosti dioksinov, furanov in PCB v okolju. Vendar je treba zagotoviti razpoložljivost ustreznih instrumentov ter možnost njihove uporabe pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji.

([1]) UL L 63, 6.3.2003, str. 1.Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 775/2004 (UL L 123, 27.4.2004, str. 27).

([2]) UL C 322, 17.11.2001, str. 2.

▼B

(15) Po Konvenciji je treba obstojna organska onesnaževala v odpadkih uničiti ali trajno pretvoriti v snovi, ki nimajo podobnih lastnosti, razen če niso drugi postopki okoljsko sprejemljivejši. Ker sedanja zakonodaja Skupnosti glede odpadkov ne določa posebnih pravil v zvezi s temi snovmi, jih je treba določiti v tej uredbi. Da bi zagotovili visoko raven varovanja, je treba do 31. decembra 2005 določiti skupne mejne koncentracijske vrednosti za snovi v odpadkih.

(16) Priznava se pomembnost identificiranja in ločevanja odpadkov, ki so sestavljeni iz obstojnih organskih onesnaževal, jih vsebujejo ali so z njimi pri viru kontaminirani, za čim večje zmanjšanje razširjanja teh kemikalij med drugimi odpadki. Direktiva Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih ([1]) določa pravila Skupnosti glede ravnanja z nevarnimi odpadki, ki države članice obvezujejo, da sprejmejo potrebne ukrepe, ki določajo, da obrati in podjetja, ki odstranjujejo, predelujejo, zbirajo ali prevažajo nevarne odpadke, ne smejo mešati različnih kategorij nevarnih odpadkov ali nevarnih odpadkov z nenevarnimi odpadki.

(17) Konvencija predvideva, da vsaka pogodbenica pripravi načrt izpolnjevanja svojih obveznosti po Konvenciji. Pri pripravi izvedbenih načrtov bi morale države članice zagotoviti udeležbo javnosti. Ker v zvezi s tem Skupnost in države članice delijo pristojnost, je treba izvedbene načrte pripraviti na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti. Spodbujati je treba izmenjavo informacij med Komisijo in organi oblasti držav članic.

(18) V skladu s Konvencijo in Protokolom je treba informacije o obstojnih organskih onesnaževalih zagotoviti drugim pogodbenicam. Spodbujati je tudi treba izmenjavo informacij s tretjimi državami, ki niso pogodbenice teh dogovorov.

(19) Ozaveščenost javnosti glede nevarnosti, ki jih obstojna organska onesnaževala predstavljajo za zdravje sedanjih in prihodnjih generacij kakor tudi za okolje, zlasti v državah v razvoju, je pogosto pomanjkljiva in je zato potrebno obsežno informiranje, ki bi povečalo stopnjo previdnosti ter pomagalo pri pridobivanju podpore za omejitve in prepovedi. V skladu s Konvencijo je treba, kadar je to primerno, spodbujati in krepiti programe ozaveščanja javnosti glede teh snovi, zlasti tiste, namenjene najbolj ranljivim skupinam, kakor tudi usposabljanje delavcev, znanstvenikov, vzgojiteljev ter tehničnega in vodilnega osebja.

([1]) UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 94/31/ES (UL L 168, 2.7.1994, str. 28).

▼B

(20) Komisija in države članice bi morale na zahtevo in v okviru razpoložljivih sredstev sodelovati pri zagotavljanju ustrezne in pravočasne tehnične pomoči, namenjene zlasti povečevanju sposobnosti držav v razvoju in držav, katerih gospodarstva so v prehodu, za izvajanje Konvencije. Tehnična pomoč bi morala obsegati razvoj in uporabo primernih proizvodov, metod in strategij, ki bi, med drugim, nadomestili uporabo DDT pri nadzoru prenašalcev bolezni, ki se po Konvenciji lahko uporablja samo v skladu s priporočili in smernicami Svetovne zdravstvene organizacije ter kadar druge, lokalno varne, učinkovite in uresničljive možnosti niso na voljo v zadevni državi.

(21) Redno je treba ocenjevati učinkovitost ukrepov, sprejetih zaradi zmanjšanja izpustov obstojnih organskih onesnaževal. V ta namen bi morale države članice Komisiji redno poročati zlasti o popisih izpustov, priglašenih zalogah ter o proizvodnji in dajanju v promet snovi, za katere veljajo omejitve. Komisija bi morala ob sodelovanju z državami članicami pripraviti skupno obliko za poročila držav članic.

(22) Konvencija in Protokol predvidevata, da lahko pogodbenice predlagajo druge snovi za mednarodno ukrepanje in se zato lahko na podlagi teh dogovorov dajo na seznam dodatne snovi, v tem primeru pa je treba to uredbo v skladu s tem spremeniti. Poleg tega bi morala obstajati možnost spreminjanja sedanjih vnosov v prilogah k tej uredbi zaradi, med drugim, njihove prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

(23) Kadar se priloge k tej uredbi spremenijo, da bi se obstojno organsko onesnaževalo, ki je proizvedeno namerno, dodalo na sezname v Protokolu ali Konvenciji, se sprememba vnese v Prilogo II namesto v Prilogo I samo v izjemnih primerih in kadar je to ustrezno utemeljeno.

(24) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([1]).

(25) Da bi države članice zagotovile preglednost, nepristranskost in skladnost na ravni izvršilnih ukrepov, bi morale določiti sankcije, ki bi se uporabljale za kršitve določb iz te uredbe, in zagotoviti, da se izvajajo. Te sankcije bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne, ker lahko kršitve povzročijo škodo zdravju ljudi in okolju. Informacije o kršitvah določb te uredbe bi se morale objaviti, kadar je to primerno.

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

(26) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev te uredbe, predvsem varovati okolje in zdravje ljudi pred obstojnimi organskimi onesnaževali, zaradi čezmejnih učinkov teh onesnaževal in jih zaradi tega laže doseže Skupnost, lahko slednja sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekorači okvirov, potrebnih za doseganje teh ciljev.

(27) Na podlagi zgoraj navedenega je treba spremeniti Direktivo 79/117/EGS –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilj in področje uporabe

1. Cilj te uredbe je, upoštevajoč zlasti previdnostno načelo, varstvo zdravja ljudi in okolja pred obstojnimi organskimi onesnaževali s prepovedjo, čim prejšnjim postopnim odpravljanjem ali omejevanjem proizvodnje, dajanja v promet in uporabe snovi, ki jih zajema Stockholmska konvencija o obstojnih organskih onesnaževalih ali Protokol o obstojnih organskih onesnaževalih h Konvenciji iz leta 1979 o onesnaževanju zraka na velike razdalje prek meja (v nadaljevanju besedila „Protokol“), ter s čim večjim zmanjšanjem izpustov teh snovi, katerega cilj je čim prejšnja odprava, in s sprejetjem določb v zvezi z odpadki, ki so sestavljeni iz katerih koli obstojnih organskih onesnaževal, jih vsebujejo ali so z njimi kontaminirani.

2. Člena 3 in 4 se ne uporabljata za odpadke, ki so sestavljeni iz snovi s seznama v prilogah I in II, jih vsebujejo ali so z njimi kontaminirani.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe:

(a) „dajanje v promet“ pomeni dobavo ali dajanje blaga na razpolago tretjim osebam za plačilo ali brezplačno. Uvoz blaga na carinsko območje Skupnosti se tudi obravnava kot dajanje v promet;

(b) „izdelek“ pomeni predmet, sestavljen iz ene ali več snovi in/ali pripravkov, ki v postopku proizvodnje dobijo posebno obliko, površino ali zasnovo, s katerimi se natančneje določi njihova končna uporaba kakor z njihovo kemijsko sestavo;

▼B

(c) „snov“ pomeni enako kakor v členu 2 Direktive Sveta 67/548/EGS ([1]);

(d) „pripravek“ pomeni enako kakor v členu 2 Direktive Sveta 67/548/EGS;

(e) „odpadki“ pomenijo enako kakor v členu 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS ([2]);

(f) „odstranjevanje“ pomeni enako kakor v členu 1(e) Direktive Sveta 75/442/EGS;

(g) „predelava“ pomeni enako kakor v členu 1(f) Direktive Sveta 75/442/EGS.

Člen 3

Nadzor nad proizvodnjo, dajanjem v promet in uporabo

1. Prepove se proizvodnja, dajanje v promet in uporaba snovi s seznama v Prilogi I, bodisi njih samih, v pripravkih ali kot sestavin izdelkov.

2. Proizvodnja, dajanje v promet in uporaba snovi s seznama v Prilogi II, bodisi njih samih, v pripravkih ali kot sestavin izdelkov, se omeji v skladu s pogoji iz navedene priloge.

3. V okviru sistemov ocenjevanja in dovoljenj za obstoječe in nove kemikalije in pesticide v skladu z ustrezno zakonodajo Skupnosti država članice in Komisija upoštevajo merila iz odstavka 1 Priloge D h Konvenciji in sprejmejo ustrezne ukrepe za nadzor nad obstoječimi kemikalijami in pesticidi ter preprečijo proizvodnjo, dajanje v promet in uporabo kemikalij in pesticidov, ki kažejo lastnosti obstojnih organskih onesnaževal.

Člen 4

Izjeme pri nadzornih ukrepih

1. Člen 3 se ne uporablja za:

(a) snov, ki se uporablja za laboratorijsko raziskovanje ali kot referenčni standard;

(b) snov, ki se pojavlja kot nenamerna sled onesnaževalca v snoveh, pripravkih ali izdelkih.

2. Šest mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe se člen 3 ne uporablja v zvezi s snovmi, ki se pojavljajo kot sestavine izdelkov in so proizvedene pred datumom začetka ali na datum začetka njene veljavnosti.

Člen 3 se ne uporablja za snovi, ki se pojavljajo kot sestavine izdelkov in so že v uporabi pred datumom začetka ali na datum začetka veljavnosti te uredbe.

Vendar država članica takoj, ko izve za izdelke iz prvega in drugega pododstavka, o tem obvesti Komisijo.

([1]) Direktiva Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL L 196, 16.8.1967, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 807/2003.

([2]) Direktiva Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih (UL L 194, 25.7.1975, str. 39). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

▼B

Kadar koli Komisija prejme tako obvestilo ali sicer izve za te izdelke, o tem brez odlašanja obvesti, kadar je to primerno, sekretariat Konvencije.

3. Če je snov na seznamu v delu A Priloge I ali delu A Priloge II, država članica pa želi do roka, ki je določen v zadevni prilogi, dovoliti proizvodnjo in uporabo te snovi kot vmesnega proizvoda v zaprtem in krajevno omejenem sistemu, o tem nemudoma obvesti sekretariat Konvencije.

Tega obvestila pa ni treba pošiljati, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) v zadevni prilogi je opomba, ki izrecno dopušča možnost proizvodnje in uporabe te snovi;

(b) v postopku izdelave se bo snov pretvorila v eno ali več drugih snovi, ki ne kažejo lastnosti obstojnega organskega onesnaževala;

(c) ni pričakovati, da bi lahko bili ljudje ali okolje izpostavljeni znatnim količinam te snovi med postopkom proizvodnje in uporabe, kar se pokaže z oceno tega zaprtega sistema v skladu z Direktivo Komisije 2001/59/ES ([1]).

Obvestilo se pošlje tudi drugim državam članicam in Komisiji ter vsebuje podrobne podatke o dejanski ali ocenjeni celotni proizvodnji in uporabi zadevne snovi kakor tudi o značilnostih postopka v zaprtem in krajevno omejenem sistemu, pri čemer se navede količina katerega koli obstojnega organskega onesnaževala kot začetnega materiala, ki ni pretvorjeno in je prisotno v obliki nehotene sledi onesnaževalca v končnem izdelku.

Roki iz prvega pododstavka se lahko spremenijo, če se po ponovljenem obvestilu s strani zadevne države članice, naslovljenem na sekretariat Konvencije, izrecno ali tiho in na podlagi Konvencije odobri nadaljevanje proizvodnje in uporaba zadevne snovi v nadaljnjem obdobju.

Člen 5

Zaloge

1. Imetnik zaloge, ki je bodisi sestavljena iz snovi s seznama v Prilogi I ali Prilogi II bodisi vsebuje snovi, v zvezi s katerimi ni dovoljena nobena uporaba, ravna s to zalogo kot z odpadki in v skladu s členom 7.

2. Imetnik zaloge, ki je težja kakor 50 kg in je bodisi sestavljena iz katerih koli snovi s seznama v Prilogi I ali Prilogi II bodisi vsebuje te snovi, katerih uporaba je dovoljena, zagotovi pristojnemu organu države članice, v kateri se zaloga nahaja, informacije v zvezi z značilnostmi in velikostjo zaloge. Te informacije se predložijo v 12 mesecih od začetka veljavnosti te uredbe in sprememb prilog I ali II ter nato vsako leto do roka iz prilog I ali II za omejeno uporabo.

Imetnik ravna z zalogo na način, ki je varen, učinkovit in okolju neškodljiv.

([1]) Direktiva Komisije 2001/59/ES z dne 6. avgusta 2001 o 28. prilagoditvi tehničnemu napredku Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL L 225, 21.8.2001, str. 1).

▼B

3. Države članice spremljajo uporabo priglašenih zalog in ravnanje z njimi.

Člen 6

Zmanjšanje izpustov, minimiziranje in odprava izpustov

1. V dveh letih po datumu začetka veljavnosti te uredbe države članice sestavijo in vodijo popise izpustov snovi s seznama v Prilogi III v zrak, vodo in tla v skladu s svojimi obveznostmi po Konvenciji in Protokolu.

2. Država članica sporoči Komisiji in drugim državam članicam svoj načrt ukrepanja, ki ga v skladu s svojimi obveznostmi po Konvenciji pripravi v okviru nacionalnega izvedbenega načrta skladno s členom 8 in ki je povezan z ukrepi za identifikacijo, opredelitev in minimiziranje, katerih cilj je, kadar je to izvedljivo, čim prejšnja popolna odprava izpustov.

Načrt ukrepanja vsebuje ukrepe za spodbujanje razvoja in, če je to primerno, zahtevo za uporabo nadomestnih ali spremenjenih materialov, proizvodov in postopkov zaradi preprečitve nastanka in izpusta snovi s seznama v Prilogi III.

3. Države članice pri obravnavi predlogov za gradnjo novih zmogljivosti ali za pomembne spremembe obstoječih zmogljivosti, pri katerih se uporabljajo postopki, med katerimi se izpuščajo snovi s seznama v Prilogi III, brez poseganja v Direktivo Sveta 1996/61/ES ([1]) dajo prednost obravnavi drugih možnih postopkov, tehnik ali praks, ki imajo podobno uporabnost, s katerimi pa se prepreči nastanek in izpust snovi s seznama v Prilogi III.

Člen 7

Ravnanje z odpadki

1. Proizvajalci in imetniki odpadkov si prizadevajo, da na vse možne načine preprečijo, kjer je to izvedljivo, kontaminacijo teh odpadkov s snovmi s seznama v Prilogi IV.

2. Ne glede na Direktivo 96/59/ES ([2]) se odpadki, ki so sestavljeni iz snovi s seznama v Prilogi IV, jih vsebujejo ali so z njimi kontaminirani, odstranijo ali predelajo brez nepotrebnega odlašanja in v skladu z delom 1 Priloge V ter na način, ki zagotovi, da se obstojna organska onesnaževala uničijo ali trajno pretvorijo, tako da preostali odpadki in izpusti ne kažejo lastnosti obstojnih organskih onesnaževal.

Pri tem odstranjevanju ali predelavi se lahko katera koli snov s seznama v Prilogi IV izolira od odpadkov, pod pogojem, da se ta snov pozneje odstrani v skladu s prvim pododstavkom.

([1]) Direktiva Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (UL L 257, 10.10.1996, str. 26). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

([2]) Direktiva Sveta 96/59/ES z dne 16. septembra 1996 o odstranjevanju polikloriranih bifenilov in polikloriranih terfenilov (PCB/PCT) (UL L 243, 24.9.1996, str. 31).

▼B

3. Prepovejo se postopki odstranjevanja ali predelave, ki lahko vodijo do predelave, recikliranja, pridobivanja ali ponovne uporabe snovi s seznama v Prilogi IV.

4. Z odstopanjem od odstavka 2:

▼M4

(a) odpadki, ki vsebujejo snovi s seznama v Prilogi IV ali so z njimi kontaminirani, se lahko odstranijo ali predelajo tudi na drugačen način, ki je v skladu z zadevno zakonodajo Skupnosti, pod pogojem, da je vsebnost snovi s tega seznama v odpadkih nižja od mejnih koncentracijskih vrednosti, ki jih je treba določiti v Prilogi IV. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 17(3). Do določitve mejnih koncentracijskih vrednosti v skladu s tem postopkom lahko pristojni organ države članice sprejme ali uporabi mejne koncentracijske vrednosti ali posebne tehnične zahteve glede odstranjevanja ali predelave odpadkov po tej točki;

▼B

(b) država članica ali pristojni organ, ki ga država članica določi, lahko v izjemnih primerih dovoli, da se lahko odpadki s seznama v delu 2 Priloge V, ki vsebujejo snovi s seznama v Prilogi IV ali so z njimi kontaminirani do mejne koncentracijske vrednosti, katere je treba določiti v delu 2 Priloge V, obravnavajo v skladu z metodo s seznama v delu 2 Priloge V pod pogojem, da:

(i) je zadevni imetnik dokazal na način, ki je sprejemljiv za pristojni organ zadevne države članice, da dekontaminacija odpadkov v zvezi s snovmi s seznama v Prilogi IV ni bila izvedljiva in da uničenje ali trajna pretvorba obstojnih organskih onesnaževal, ki bi se izvedla v skladu z najboljšo okoljsko prakso ali z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, ne predstavlja okoljsko sprejemljive možnosti ter da je pristojni organ pozneje dovolil drugačen postopek;

(ii) je ta postopek v skladu z zadevno zakonodajo Skupnosti in pogoji, ki jih določajo zadevni dodatni ukrepi iz odstavka 6; ter

(iii) je zadevna država članica obvestila druge države članice in Komisijo o svoji odločitvi in razlogih za to odločitev.

5. ►M4 Mejne koncentracijske vrednosti iz dela 2 Priloge V za namene odstavka 4(b) tega člena določi Komisija. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 17(3). ◄

Do določitve teh mejnih koncentracijskih vrednosti:

(a) pristojni organ lahko sprejme ali uporablja mejne koncentracijske vrednosti ali posebne tehnične zahteve v zvezi z odpadki, ki se obravnavajo po odstavku 4(b);

(b) če se odpadki obravnavajo po odstavku 4(b), zadevni imetnik zagotovi pristojnemu organu informacije o vsebnosti obstojnih organskih onesnaževal v odpadkih.

▼B

6. Komisija lahko, če je to primerno in upoštevajoč tehnični razvoj in zadevne mednarodne smernice ter odločbe in katere koli odobritve s strani države članice ali pristojnega organa, ki ga je določila ta država, v skladu z odstavkom 4 in Prilogo V sprejmeta dodatne ukrepe v zvezi z izvajanjem tega člena. Komisija določi obliko za predložitev informacij s strani držav članic v skladu z odstavkom 4(b)(iii). O teh ukrepih se odloča v skladu s postopkom iz člena 17(2).

7. Komisija do 31. decembra 2009 pregleda odstopanja iz odstavka 4 glede na nove mednarodne in tehnične okoliščine, zlasti v zvezi z njihovo okoljsko sprejemljivostjo.

Člen 8

Izvedbeni načrti

1. Države članice pri pripravi svojih nacionalnih izvedbenih načrtov v skladu s svojimi nacionalnimi postopki ponudijo javnosti pravočasne in učinkovite možnosti za udeležbo pri tem postopku.

2. Takoj ko država članica sprejme svoj nacionalni izvedbeni načrt v skladu z obveznostmi po Konvenciji, to sporoči Komisiji in drugim državam članicam.

3. Pri pripravi izvedbenih načrtov Komisija in države članice izmenjujejo informacije o vsebini, kadar je to primerno.

4. Komisija v dveh letih po začetku veljavnosti te uredbe pripravi načrt izpolnjevanja obveznosti, ki jih ima Skupnost po Konvenciji.

Takoj ko Komisija sprejme izvedbeni načrt Skupnosti, to sporoči državam članicam.

Komisija pregleda in dopolni izvedbeni načrt Skupnosti, kadar je to primerno.

Člen 9

Spremljanje in nadzor stanja

Komisija in države članice ob tesnem sodelovanju določijo ustrezne programe in mehanizme, ki so v skladu z najnovejšimi dosežki in so namenjeni rednemu zagotavljanju primerljivih podatkov spremljanja in nadzora prisotnosti dioksinov, furanov in PCB, kakor so opredeljeni v Prilogi III, v okolju. Pri določanju teh programov in mehanizmov je treba primerno upoštevati razvoj dogodkov v okviru Protokola in Konvencije.

Člen 10

Izmenjava informacij

1. Komisija in države članice lajšajo in opravljajo, v Skupnosti in s tretjimi državami, izmenjavo informacij, ki zadevajo zmanjšanje, minimiziranje ali odpravo, kjer je to izvedljivo, proizvodnje, uporabe in izpusta obstojnih organskih onesnaževal ter možne nadomestke za te snovi, pri čemer navedejo tveganja in ekonomske in socialne stroške v zvezi s temi možnimi nadomestki.

▼B

2. Komisija in države članice v zvezi z obstojnimi organskimi onesnaževali, kadar je to primerno, spodbujajo in lajšajo:

(a) izvedbo programov ozaveščanja, tudi v zvezi z vplivi teh snovi na zdravje in okolje in možnimi nadomestki za njih ter v zvezi z zmanjšanjem ali odpravo njihove proizvodnje, uporabe in izpusta, zlasti za:

(i) nosilce politik in odločitev,

(ii) posebno ranljive skupine;

(b) zagotavljanje informacij za javnost;

(c) usposabljanje, vključujoč delavce, znanstvenike, vzgojitelje ter tehnično in vodilno osebje.

3. Brez poseganja v Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju ([1]), se informacije o zdravju in varnosti ljudi in okolja ne smejo obravnavati kot zaupne. Komisija in države članice, ki izmenjujejo druge informacije s tretjimi državami, varujejo vsako zaupno informacijo skladno z medsebojnim dogovorom.

Člen 11

Tehnična pomoč

V skladu s členi 12 in 13 Konvencije Komisija in države članice sodelujejo pri zagotavljanju ustrezne in pravočasne tehnične in finančne pomoči državam v razvoju in državam, katerih gospodarstva so v prehodu, da bi jim na zahtevo in z razpoložljivimi sredstvi ter ob upoštevanju njihovih posebnih potreb pomagali pri razvoju in krepitvi njihove sposobnosti za izpolnjevanje obveznosti po Konvenciji. Ta pomoč se lahko ponudi prek nevladnih organizacij.

Člen 12

Poročanje

1. Države članice vsaka tri leta pošljejo Komisiji informacije o uporabi te uredbe, skupaj z informacijami o kršitvah in sankcijah.

2. Država članica vsako leto zagotovi Komisiji statistične podatke o dejanski ali ocenjeni celotni proizvodnji in dajanju v promet katere koli snovi s seznama v prilogah I ali II.

3. V treh letih od datuma začetka veljavnosti te uredbe in nato vsaka tri leta države članice zagotovijo Komisiji:

(a) povzetek informacij, ki so pridobljene iz uradnih obvestil v zvezi z zalogami in prejete v skladu s členom 5(2);

(b) povzetek informacij, ki so pridobljene iz popisov izpustov, sestavljenih v skladu s členom 6(1);

(c) povzetek informacij, pridobljenih v skladu s členom 9, o prisotnosti dioksinov, furanov in PCB, kakor so opredeljeni v Prilogi III, v okolju.

([1]) UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

▼B

4. V zvezi s podatki in informacijami, ki jih države članice zagotovijo v skladu z odstavki 1, 2 in 3, Komisija pripravi skupno obliko v skladu s postopkom iz člena 16(2).

5. Glede snovi s seznama v Konvenciji Komisija v presledkih, ki jih določi konferenca pogodbenic Konvencije, sestavi poročilo na podlagi informacij, ki jih zagotovijo države članice v skladu z odstavkom 2, in ga pošlje sekretariatu Konvencije.

6. Komisija vsaka tri leta sestavi poročilo o uporabi te uredbe in ga združi z informacijam, ki so že na voljo v EPER (Evropski register emisij onesnaževal), ustanovljenega po Odločbi Komisije 2000/479/ES ([1]), in v emisijski evidenci CORINAIR programa EMEP (Program sodelovanja za spremljanje in oceno onesnaževanja zraka na velike razdalje v Evropi), ter z informacijami, ki jih države članice zagotovijo po členih 1, 2 in 3 za oblikovanje združenega poročila. To poročilo vsebuje informacije o uporabi odstopanj iz člena 7(4). Komisija pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu povzetek združenega poročila in ga brez odlašanja da na voljo javnosti.

Člen 13

Kazni

Države članice sprejmejo predpise o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice sporočijo te predpise Komisiji najpozneje eno leto po začetku veljavnosti te uredbe in jo brez odlašanja obvestijo o vsaki poznejši spremembi, ki na njih vpliva.

▼M4

Člen 14

Sprememba prilog

1. Kadar koli se snov doda na seznam v Konvenciji ali Protokolu, Komisija ustrezno spremeni priloge I, II in III, kadar je to primerno.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 16(3).

2. Kadar koli se snov doda na seznam v Konvenciji ali Protokolu, Komisija ustrezno spremeni Prilogo IV, kadar je to primerno.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 17(3).

3. Komisija sprejme spremembe obstoječih vnosov v prilogah I, II in III, vključno z njihovim prilagajanjem znanstvenemu in tehničnemu napredku.

([1]) Odločba Komisije z dne 17. julija 2000 o izvajanju Evropskega registra emisij onesnaževal (EPER) skladno s členom 15 Direktive Sveta 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja okolja (IPPC) (UL L 192, 28.7.2000, str. 36).

▼M4

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 16(3).

4. Komisija sprejme spremembe obstoječih vnosov v Prilogi IV in spremembe Priloge V, vključno z njunim prilagajanjem tehničnemu in znanstvenemu napredku.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 17(3).

▼B

Člen 15

Pristojni organi

Vsaka država članica imenuje pristojni organ ali organe, ki so odgovorni za upravne naloge v okviru te uredbe. O tem obvesti Komisijo najpozneje tri meseca po začetku veljavnosti te uredbe.

Člen 16

Odbor za splošne zadeve

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen po členu 29 Direktive 67/548/EGS, pri vseh zadevah v okviru te uredbe, razen pri tistih, ki zadevajo odpadke.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES se določi na tri mesece.

▼M4

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

▼B

Člen 17

Odbor za zadeve v zvezi z odpadki

1. Pri zadevah v zvezi z odpadki Komisiji pomaga odbor, ustanovljen po členu 18 Direktive 75/442/EGS.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša tri mesece.

▼M4

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

▼B

Člen 18

Spremembe Direktive 79/117/EGS

V delu B Priloge k Direktivi 79/117/EGS z naslovom „Obstojne organoklorinske zmesi“ se črtajo točke 1 do 8.

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼M7

PRILOGA I

Del A – Snovi, navedene v Konvenciji in Protokolu, ter snovi, navedene samo v Konvenciji

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema v zvezi s proizvodi za vmesno uporabo ali druga specifikacija
Tetrabromodifenil eter $C_{12}H_6Br_4O$			1. Za namene tega vnosa se člen 4(1)(b) uporablja za koncentracije tetrabromodifenil etra, enake ali nižje od 10 mg/kg (0,001 masnega %), kadar se pojavlja v snoveh, pripravkih, izdelkih ali kot sestavina ognjeodpornih delov izdelkov. 2. Z odstopanjem se dovoli proizvodnja, dajanje na trg in uporaba: (a) brez poseganja v pododstavek (b), izdelkov in pripravkov, ki vsebujejo koncentracije tetrabromodifenil etra, nižje od 0,1 masnega %, kadar se delno ali v celoti proizvedejo iz recikliranih materialov ali materialov iz odpadkov, pripravljenih za ponovno uporabo; (b) električne in elektronske opreme s področja uporabe Direktive 2002/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]). 3. Uporaba izdelkov, ki so v Uniji že v uporabi pred 25. avgustom 2010 in vsebujejo kot sestavino tetrabromodifenil eter, se dovoli. Za te izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).
Pentabromodifenil eter $C_{12}H_5Br_5O$			1. Za namene tega vnosa se člen 4(1)(b) uporablja za koncentracije pentabromodifenil etra, enake ali nižje od 10 mg/kg (0,001 masnega %), kadar se pojavlja v snoveh, izdelkih, pripravkih ali kot sestavina ognjeodpornih delov izdelkov. 2. Z odstopanjem se dovoli proizvodnja, dajanje na trg in uporaba: (a) brez poseganja v pododstavek (b), izdelkov in pripravkov, ki vsebujejo koncentracije pentabromodifenil etra, nižje od 0,1 masnega %, kadar se delno ali v celoti proizvedejo iz recikliranih materialov ali materialov iz odpadkov, pripravljenih za ponovno uporabo; (b) električne in elektronske opreme s področja uporabe Direktive 2002/95/ES. 3. Uporaba izdelkov, ki so v Uniji že v uporabi pred 25. avgustom 2010 in vsebujejo kot sestavino pentabromodifenil eter, se dovoli. Za te izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).

▼M7

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema v zvezi s proizvodi za vmesno uporabo ali druga specifikacija
Heksabromodifenil eter $C_{12}H_4Br_6O$			1. Za namene tega vnosa se člen 4(1)(b) uporablja za koncentracije heksabromodifenil etra, enake ali nižje od 10 mg/kg (0,001 masnega %), kadar se pojavlja v snoveh, izdelkih, pripravkih ali kot sestavina ognjeodpornih delov izdelkov. 2. Z odstopanjem se dovoli proizvodnja, dajanje na trg in uporaba: (a) brez poseganja v pododstavek (b), izdelkov in pripravkov, ki vsebujejo koncentracije heksabromodifenil etra, nižje od 0,1 masnega %, kadar se delno ali v celoti proizvedejo iz recikliranih materialov ali materialov iz odpadkov, pripravljenih za ponovno uporabo; (b) električne in elektronske opreme s področja uporabe Direktive 2002/95/ES. 3. Uporaba izdelkov, ki so v Uniji že v uporabi pred 25. avgustom 2010 in vsebujejo kot sestavino heksabromodifenil eter, se dovoli. Za te izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).
Heptabromodifenil eter $C_{12}H_3Br_7O$			1. Za namene tega vnosa se člen 4(1)(b) uporablja za koncentracije heptabromodifenil etra, enake ali nižje od 10 mg/kg (0,001 masnega %), kadar se pojavlja v snoveh, pripravkih, izdelkih ali kot sestavina ognjeodpornih delov izdelkov. 2. Z odstopanjem se dovoli proizvodnja, dajanje na trg in uporaba: (a) brez poseganja v pododstavek (b), izdelkov in pripravkov, ki vsebujejo koncentracije heptabromodifenil etra, nižje od 0,1 masnega %, kadar se delno ali v celoti proizvedejo iz recikliranih materialov ali materialov iz odpadkov, pripravljenih za ponovno uporabo; (b) električne in elektronske opreme s področja uporabe Direktive 2002/95/ES. 3. Uporaba izdelkov, ki so v Uniji že v uporabi pred 25. avgustom 2010 in vsebujejo kot sestavino heptabromodifenil eter, se dovoli. Za te izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).

▼M7

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema v zvezi s proizvodi za vmesno uporabo ali druga specifikacija
Perfluorooktan sulfonska kislina in njeni derivati (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, kovinska sol ($O\text{-}M^+$), halogenid, amid in drugi derivati, vključno s polimeri)			1. Za namene tega vnosa se člen 4(1)(b) uporablja za koncentracije PFOS, enake ali nižje od 10 mg/kg (0,001 masnega %), kadar se pojavlja v snoveh ali pripravkih. 2. Za potrebe tega vnosa se člen 4(1)(b) uporablja za koncentracije PFOS v polizdelkih ali izdelkih ali njihovih delih, če je koncentracija PFOS nižja od 0,1 masnega %, izračunano glede na maso strukturno ali mikrostrukturno ločenih delov, ki vsebujejo PFOS, ali pri tekstilu ali drugih prevlečenih materialih, če je količina PFOS nižja od 1 $\mu g/m^2$ prevlečenega materiala. 3. Uporaba izdelkov, ki so v Uniji že v uporabi pred 25. avgustom 2010 in vsebujejo kot sestavino PFOS, se dovoli. Za te izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2). 4. Pene za gašenje požarov, ki so bile dane na trg pred 27. decembrom 2006, se lahko uporabljajo do 27. junija 2011. 5. Če je količina izpusta v okolje minimizirana, se proizvodnja in dajanje na trg dovolita za naslednje posebne uporabe, če države članice vsaka štiri leta Komisiji poročajo o napredku pri odpravljanju PFOS: (a) do 26. avgusta 2015 kot omočila za uporabo v nadzorovanih sistemih galvanizacije; (b) svetlobno obstojni ali antirefleksni premazi v fotolitografskem postopku; (c) fotografski premazi za filme, papir ali tiskarske plošče; (d) snovi, ki preprečujejo rosenje na nedekorativnih oblogah iz trdega kroma (VI) v zaprtih sistemih; (e) hidravlične tekočine, ki se uporabljajo v letalstvu. Kadar odstopanja v točkah (a) do (e) zadevajo proizvodnjo ali uporabo v obratu v okviru področja uporabe Direktive 2008/1/ES ([2]), se uporabljajo ustrezne najboljše razpoložljive tehnike za preprečevanje in minimizacijo izpustov PFOS, opisane v informacijah, ki jih je v skladu z drugim odstavkom člena 17(2) Direktive 2008/1/ES objavila Komisija. Kakor hitro so na voljo nove informacije o podrobnostih uporabe in varnejše nadomestne snovi ali tehnologije za uporabe iz točk (b) do (e), Komisija ponovno pregleda odstopanja iz drugega odstavka, tako da:

▼M7

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema v zvezi s proizvodi za vmesno uporabo ali druga specifikacija
			(i) se opusti uporaba PFOS, kakor hitro je uporaba varnejših alternativ tehnično in ekonomsko izvedljiva; (ii) odstopanje lahko še naprej velja le za nujne uporabe, za katere varnejše možnosti ne obstajajo in glede katerih se poroča o prizadevanjih za iskanje varnejših možnosti; (iii) se z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik sproščanje PFOS v okolje kar najbolj zmanjša. ►M8 6. Ko Evropski odbor za standardizacijo (CEN) sprejme standarde, se ti uporabljajo kot analitične testne metode za ugotavljanje skladnosti snovi, pripravkov in izdelkov z odstavkoma 1 in 2. Vsaka druga analitična metoda, za katero lahko uporabnik dokaže enakovredno zmogljivost, se lahko uporabi kot alternativa standardom CEN. ◄
DDT (1,1,1-trikloro-2,2-bis(4-klorofenil) etan)	50-29-3	200-024-3	—
Klordan	57-74-9	200-349-0	—
Heksaklorocikloheksani, vključno z lindanom	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	200-401-2 206-270-8 206-271-3 210-168-9	—
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	—
Endrin	72-20-8	200-775-7	—
Heptaklor	76-44-8	200-962-3	—
▼M8 Endosulfan	115-29-7 959-98-8 33213-65-9	204-079-4	1. Dajanje v promet in uporaba izdelkov, proizvedenih pred ali na 10. julij 2012, ki vsebujejo endosulfan kot sestavni del takih izdelkov, se dovoli do 10. januarja 2013. 2. Dajanje v promet in uporaba izdelkov, v uporabi že pred ali na 10. julij 2012, ki vsebujejo endosulfan kot sestavni del takih izdelkov, se dovoli. 3. Za izdelke iz odstavkov 1 in 2 se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).
▼M7 Heksaklorobenzen	118-74-1	200-273-9	—

▼M7

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema v zvezi s proizvodi za vmesno uporabo ali druga specifikacija
Klordekon	143-50-0	205-601-3	—
Aldrin	309-00-2	206-215-8	—
Pentaklorobenzen	608-93-5	210-172-5	—
Poliklorirani bifenili (PCB)	1336-36-3 in druge	215-648-1 in druge	Brez poseganja v Direktivo 96/59/ES se dovoli uporaba izdelkov, ki so že v uporabi ob začetku veljavnosti te uredbe.
Mireks	2385-85-5	219-196-6	—
Toksafen	8001-35-2	232-283-3	—
Heksabromobifenil	36355-01-8	252-994-2	—

([1]) UL L 37, 13.2.2003, str. 19.
([2]) UL L 24, 29.1.2008, str. 8.

Del B – Snovi, ki so navedene samo v Protokolu

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema v zvezi s proizvodi za vmesno uporabo ali druga specifikacija
▼M8 Heksaklorobutadien	87-68-3	201-765-5	1. Dajanje v promet in uporaba izdelkov, proizvedenih pred ali na 10. julij 2012, ki vsebujejo heksaklorobutadien kot sestavni del takih izdelkov, se dovoli do 10. januarja 2013. 2. Dajanje v promet in uporaba izdelkov, v uporabi že pred ali na 10. julij 2012, ki vsebujejo heksaklorobutadien kot sestavni del takih izdelkov, se dovoli. 3. Za izdelke iz odstavkov 1 in 2 se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).
Poliklorirani naftaleni ([1])			1. Dajanje v promet in uporaba izdelkov, proizvedenih pred ali na 10. julij 2012, ki vsebujejo poliklorirane naftalene kot sestavni del takih izdelkov, se dovoli do 10. januarja 2013. 2. Dajanje v promet in uporaba izdelkov, v uporabi že pred ali na 10. julij 2012, ki vsebujejo poliklorirane naftalene kot sestavni del takih izdelkov, se dovoli. 3. Za izdelke iz odstavkov 1 in 2 se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).

▼M8

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema v zvezi s proizvodi za vmesno uporabo ali druga specifikacija
Klorirani alkani, C10–C13 (klorirani parafini s kratkimi verigami – SCCP)	85535-84-8	287-476-5	1. Z odstopanjem se dovoli proizvodnja, dajanje v promet in uporaba snovi ali pripravkov, ki vsebujejo SCCP v koncentracijah, nižjih od 1 % mase. 2. Z odstopanjem se dovoli proizvodnja, dajanje v promet in uporaba naslednjih rab pod pogojem, da države članice Komisiji poročajo najpozneje do leta 2015 in nato vsaka štiri leta o napredku za odpravo SCCP: (a) zaščitna sredstva proti ognju za gumo, ki se uporablja v transportnih trakovih v rudarski industriji; (b) zaščitna sredstva proti ognju za tesnilna sredstva pri jezovih. 3. Dajanje v promet in uporaba izdelkov, proizvedenih pred ali na 10. julij 2012, ki vsebujejo SCCP kot sestavni del takih izdelkov, se dovoli do 10. januarja 2013. 4. Dajanje v promet in uporaba izdelkov, proizvedenih pred ali na 10. julij 2012, ki vsebujejo SCCP kot sestavni del takih izdelkov, se dovoli. 5. Za izdelke iz odstavkov 1 in 2 se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2). Kakor hitro so na voljo nove informacije o podrobnostih uporabe in varnejše nadomestne snovi ali tehnologije, Komisija ponovno oceni odstopanja iz točke 2, da se uporaba SCCP postopoma opusti.

▼M7

►M8 (1) Poliklorirani naftaleni so kemijske spojine, ki temeljijo na sistemu obročev naftalena, kjer se eden ali več vodikovih atomov nadomesti z atomi klora. ◄

▼B

PRILOGA II

SEZNAM SNOVI, ZA KATERE VELJAJO OMEJITVE

Del A – snovi s seznamov v Konvenciji in Protokolu

SNOV	Št. CAS	Št. ES	POGOJI ZA OMEJITVE
—			

Del B – snovi, ki so samo na seznamih v Protokolu

SNOV	Št. CAS	Št. ES	POGOJI ZA OMEJITVE

▼B

PRILOGA III

SEZNAM SNOVI, ZA KATERE VELJAJO DOLOČBE O ZMANJŠANJU IZPUSTOV

SNOV (št. CAS)

Poliklorinirani dibenzo-p-dioksini in dibenzofurani (PCDD/PCDF)

Heksaklorobenzen (HCB) (št. CAS: 118-74-1)

Poliklorinirani bifenili (PCB)

Policiklični aromatski ogljikovodiki (PAO) ([1])

▼M7

Pentaklorobenzen (št. CAS 608-93-5)

([1]) Za namen popisov emisij se uporabljajo naslednji štirje sestavljeni indikatorji: benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten in indeno(1,2,3-cd)piren.

▼M9

PRILOGA IV

Seznam snovi, za katere veljajo določbe o ravnanju z odpadki iz člena 7

Snov	Št. CAS	Št. ES	Mejna koncentracijska vrednost iz člena 7(4)(a)
Endosulfan	115-29-7 959-98-8 33213-65-9	204-079-4	50 mg/kg
Heksaklorobutadien	87-68-3	201-765-5	100 mg/kg
Poliklorirani naftaleni (1)			10 mg/kg
Klorirani alkani C10–C13 (klorirani parafini s kratkimi verigami – SCCP)	85535-84-8	287-476-5	10 000 mg/kg
Tetrabromodifenil eter $C_{12}H_6Br_4O$			Vsota koncentracij tetrabromodifenil etra, pentabromodifenil etra, heksabromodifenil etra in heptabromodifenil etra: 1 000 mg/kg
Pentabromodifenil eter $C_{12}H_5Br_5O$			
Heksabromodifenil eter $C_{12}H_4Br_6O$			
Heptabromodifenil eter $C_{12}H_3Br_7O$			
Perfluorooktan sulfonska kislina in njeni derivati (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, kovinska sol (O-M^+), halid, amid in drugi derivati, vključno s polimeri)			50 mg/kg
Poliklorirani dibenzo-p-dioksini in dibenzofurani (PCDD/PCDF)			15 µg/kg (2)
DDT (1,1,1-trikloro-2,2-bis(4-klorofenil)etan)	50-29-3	200-024-3	50 mg/kg
Klordan	57-74-9	200-349-0	50 mg/kg
Heksaklorocikloheksani, vključno z lindanom	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	210-168-9 200-401-2 206-270-8 206-271-3	50 mg/kg
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	50 mg/kg
Endrin	72-20-8	200-775-7	50 mg/kg
Heptaklor	76-44-8	200-962-3	50 mg/kg

▼M9

Snov	Št. CAS	Št. ES	Mejna koncentracijska vrednost iz člena 7(4)(a)
Heksaklorobenzen	118-74-1	200-273-9	50 mg/kg
Klordekon	143-50-0	205-601-3	50 mg/kg
Aldrin	309-00-2	206-215-8	50 mg/kg
Pentaklorobenzen	608-93-5	210-172-5	50 mg/kg
Poliklorirani bifenili (PCB)	1336-36-3 in druge	215-648-1	50 mg/kg ([3])
Mireks	2385-85-5	219-196-6	50 mg/kg
Toksafen	8001-35-2	232-283-3	50 mg/kg
Heksabromobifenil	36355-01-8	252-994-2	50 mg/kg

([1]) Poliklorirani naftaleni so kemijske spojine, ki temeljijo na sistemu obročev naftalena, kjer se eden ali več vodikovih atomov nadomesti z atomi klora.

([2]) Mejna vrednost se izračuna kot PCDD in PCDF glede na faktorje ekvivalence toksičnosti (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
PCDD	TEF
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

([3]) Kadar je primerno, se uporabi metoda izračuna iz evropskih standardov EN 12766-1 in EN 12766-2.

▼B

PRILOGA V

RAVNANJE Z ODPADKI

Del 1 Odstranjevanje in predelava po členu 7(2)

Naslednje dejavnosti odstranjevanja in predelave, kakor so predvidene v prilogah IIA in IIB k Direktivi 75/442/EGS, so dovoljene za namene člena 7(2), če se izvajajo tako, da se zagotovi uničenje ali trajna pretvorba obstojnih organskih onesnaževal:

D9 fizikalno-kemijska obdelava;

D10 sežiganje na kopnem;

R1 poglavitna uporaba za gorivo ali druga sredstva za proizvodnjo energije, razen odpadkov z vsebnostjo PCB.

▼M5

R4 Recikliranje/pridobivanje kovin in njihovih spojin pod naslednjimi pogoji: Dejavnosti so omejene na ostanke, nastale v postopkih izdelave železa in jekla, kot so prah ali mulj, nastali med čiščenjem plinov, valjarniška škaja, filtrski prah z vsebnostjo cinka iz jeklarn, prah iz sistemov za čiščenje plinov v talilnicah bakra in podobni odpadki ter ostanki luženja z vsebnostjo svinca pri proizvodnji barvnih kovin. Izključeni so odpadki, ki vsebujejo PCB. Dejavnosti so omejene na postopke predelave železa in železovih zlitin (plavži, jaškovne peči in martinovke) ter barvnih kovin (postopek z waelzovo rotacijsko pečjo, postopki taljenja v kopeli z uporabo vertikalnih ali horizontalnih peči) pod pogojem, da obrati izpolnjujejo minimalne zahteve glede mejnih vrednosti emisij za PCDD in PCDF, določene v Direktivi 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov ([1]), in sicer ne glede na to, ali za postopke navedena direktiva velja, in brez poseganja v druge določbe Direktive 2000/76/ES, kadar se ta uporablja, in določbe Direktive 96/61/ES.

▼B

Postopek predobdelave pred uničenjem ali trajno pretvorbo v skladu s tem delom te priloge se lahko izvaja pod pogojem, da se snov s seznama v Prilogi IV izolira od odpadkov med postopkom predobdelave in pozneje odstrani v skladu s tem delom te priloge. ►M5 Kadar samo del proizvoda ali odpadka, kot je odpadna oprema, vsebuje obstojna organska onesnaževala ali je z njimi kontaminiran, se ta del loči in nato odstrani v skladu z zahtevami te uredbe. ◄ Poleg tega se lahko postopki prepakiranja in začasnega uskladiščenja izvajajo pred to predobdelavo ali pred uničenjem ali trajno pretvorbo v skladu s tem delom te priloge.

▼M2

Del 2 Odpadki in postopki, za katere velja člen 7(4)(b)

Naslednji postopki so dovoljeni za namene člena 7(4)(b) v zvezi z navedenimi odpadki, ki so v Odločbi Komisije 2000/532/ES ([2]) razvrščeni po šestmestnih klasifikacijskih številkah.

▼M3

Postopki predobdelave pred trajnim uskladiščenjem v skladu s tem delom te priloge se lahko izvajajo pod pogojem, da se snov s seznama v Prilogi IV izolira od odpadkov med postopkom predobdelave in pozneje odstrani v skladu z delom 1 te priloge. Poleg tega se lahko postopki prepakiranja in začasnega uskladiščenja izvajajo pred to predobdelavo ali pred trajnim uskladiščenjem v skladu s tem delom te priloge.

([1]) UL L 332, 28.12.2000, str. 91.

([2]) Odločba Komisije 2000/532/ES z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3). Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Sveta 2001/573/ES (UL L 203, 28.7.2001, str. 18).

▼M9

Odpadki, kakor so razvrščeni v Odločbi Komisije 2000/532/ES		Največje koncentracijske vrednosti snovi s seznama v Prilogi IV [1]	Delovanje
10	ODPADKI IZ TERMIČNIH PROCESOV	Klorirani alkani C10–C13 (klorirani parafini s kratkimi verigami – SCCP) 10 000 mg/kg; Aldrin: 5 000 mg/kg; Klordan: 5 000 mg/kg; Klordekon: 5 000 mg/kg; DDT (1,1,1-trikloro -2,2-bis(4-klorofenil) etan): 5 000 mg/kg; Dieldrin: 5 000 mg/kg; Endosulfan: 5 000 mg/kg; Endrin: 5 000 mg/kg; Heptaklor: 5 000 mg/kg; Heksabromobifenil: 5 000 mg/kg; Heksaklorobenzen: 5 000 mg/kg; Heksaklorobutadien: 1 000 mg/kg; Heksaklorocikloheksani, vključno z lindanom: 5 000 mg/kg; Mireks: 5 000 mg/kg; Pentaklorobenzen: 5 000 mg/kg; Perfluorooktan sulfonska kislina in njeni derivati (PFOS) ($C_8F_{17}SO_2X$) (X = OH, kovinska sol (O-M+), halid, amid in drugi derivati, vključno s polimeri): 50 mg/kg; Poliklorirani bifenili (PCB) [3] 50 mg/kg; Poliklorirani dibenzo-p-dioksini in dibenzofurani (PCDD/PCDF) [4]: 5 mg/kg; Poliklorirani naftaleni* 1 000 mg/kg; Vsota koncentracij tetrabromodifenil etra ($C_{12}H_6Br_4O$), pentabromodifenil etra ($C_{12}H_5Br_5O$), heksabromodifenil etra ($C_{12}H_4Br_6O$) in heptabromodifenil etra ($C_{12}H_3Br_7O$): 10 000 mg/kg Toksafen: 5 000 mg/kg;	Trajno skladiščenje se dovoli, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji: (1) skladiščenje poteka na enem izmed naslednjih mest: — varnih, globokih, podzemnih, skalnatih formacijah; — rudnikih soli; — na odlagališču nevarnih odpadkov (pod pogojem, da so odpadki strjeni ali deloma stabilizirani, če je to tehnično izvedljivo, kakor je določeno za razvrstitev odpadkov v podpoglavju 1903 Odločbe 2000/532/ES). (2) upoštevane so bile določbe Direktive Sveta 1999/31/ES (*) in Odločbe Sveta 2003/33/ES (**); (3) dokazano je, da je izbrana možnost okoljsko najsprejemljivejša.
10 01	Odpadki iz elektrarn in drugih kurilnih naprav (razen tistih, ki so zajeti v poglavju 19)		
10 01 14 * [2]	Pepel z rešetke, žlindra in kotlovni prah iz sosežiganja, pri katerem so prisotne nevarne snovi		
10 01 16 *	Elektrofiltrski pepel iz sosežiganja, ki vsebuje nevarne snovi		
10 02	Odpadki iz železarske in jeklarske industrije		
10 02 07 *	Trdni odpadki iz obdelave odpadnih plinov, ki vsebujejo nevarne snovi		
10 03	Odpadki iz termične metalurgije aluminija		
10 03 04 *	Žlindra iz primarnega taljenja		
10 03 08 *	Solne žlindre iz sekundarnega taljenja		
10 03 09 *	Črni posnemki iz sekundarnega taljenja		
10 03 19 *	Prah iz dimnih plinov, ki vsebuje nevarne snovi		
10 03 21 *	Drugi trdni delci in prah (vključno s prahom iz krogličnih mlinov), ki vsebujejo nevarne snovi		
10 03 29 *	Odpadki iz obdelave solne žlindre in črnih posnemkov, ki vsebujejo nevarne snovi		
10 04	Odpadki iz termične metalurgije svinca		
10 04 01 *	Žlindre (prvo in drugo taljenje)		

▼M9

Odpadki, kakor so razvrščeni v Odločbi Komisije 2000/532/ES		Največje koncentracijske vrednosti snovi s seznama v Prilogi IV (1)	Delovanje
10 04 02 *	Posnemki (prvo in drugo taljenje)		
10 04 04 *	Prah iz dimnih plinov		
10 04 05 *	Drugi trdni delci in prah		
10 04 06 *	Trdni odpadki iz obdelave odpadnih plinov		
10 05	Odpadki iz termične metalurgije cinka		
10 05 03 *	Prah iz dimnih plinov		
10 05 05 *	Trdni odpadki iz obdelave odpadnih plinov		
10 06	Odpadki iz termične metalurgije bakra		
10 06 03 *	Prah iz dimnih plinov		
10 06 06 *	Trdni odpadki iz obdelave odpadnih plinov		
10 08	Odpadki iz termične metalurgije drugih barvnih kovin		
10 08 08 *	Žlindra z dodatkom soli pri primarni in sekundarni proizvodnji		
10 08 15 *	Prah iz dimnih plinov, ki vsebuje nevarne snovi		
10 09	Odpadki iz livarn železa		
10 09 09 *	Prah iz dimnih plinov, ki vsebuje nevarne snovi		
16	ODPADKI, KI NISO NAVEDENI DRUGJE NA SEZNAMU		
16 11	Odpadki iz oblog in ognjevzdržnih materialov		
16 11 01 *	Obloge in ognjevzdržni materiali na osnovi ogljika iz metalurških postopkov, ki vsebujejo nevarne snovi		

▼M9

Odpadki, kakor so razvrščeni v Odločbi Komisije 2000/532/ES		Največje koncentracijske vrednosti snovi s seznama v Prilogi IV ([1])	Delovanje
16 11 03 *	Druge obloge in ognjevzdržni materiali iz metalurških postopkov, ki vsebujejo nevarne snovi		
17	ODPADKI IZ GRADBENIŠTVA IN RUŠENJA (VKLJUČNO Z ZEMLJO, IZKOPANO NA KONTAMINIRANIH LOKACIJAH)		
17 01	Beton, opeka, ploščice in keramika		
17 01 06 *	Mešanica ali ločene frakcije betona, opeke, ploščic in keramike, ki vsebujejo nevarne snovi		
17 05	Zemlja (vključno z zemljo, izkopano na kontaminiranih lokacijah) kamen ter zemeljski izkopi in blato		
17 05 03 *	Zemlja in kamni, ki vsebujejo nevarne snovi		
17 09	Drugi odpadki iz gradbeništva in rušenja		
17 09 02 *	Odpadki iz gradbeništva in rušenja, ki vsebujejo PCB, razen opreme, ki vsebuje PCB		
17 09 03 *	Drugi odpadki iz gradbeništva in rušenja (vključno z mešanimi odpadki), ki vsebujejo nevarne snovi		
19	ODPADKI IZ OBRATOV ZA PREDELAVO ODPADKOV, OBRATOV ZA ČIŠČENJE ODPADNE VODE, KI SO V DRUGEM KRAJU, IN ODPADKI IZ PRIPRAVE PITNE VODE TER IZ INDUSTRIJSKE VODE		

▼M9

Odpadki, kakor so razvrščeni v Odločbi Komisije 2000/532/ES		Največje koncentracijske vrednosti snovi s seznama v Prilogi IV ([1])	Delovanje
19 01	Odpadki iz sežiganja ali pirolize odpadkov		
19 01 07 *	Trdni odpadki iz obdelave odpadnih plinov		
19 01 11 *	Pepel z rešetke ter žlindra, ki vsebujeta nevarne snovi		
19 01 13 *	Elektrofiltrski pepel, ki vsebuje nevarne snovi		
19 01 15 *	Kotlovni prah, ki vsebuje nevarne snovi		
19 04	Zastekljeni odpadki in odpadki iz zastekljevanja		
19 04 02 *	Elektrofiltrski pepel in drugi odpadki iz obdelave dimnih plinov		
19 04 03 *	Nevitrificirana trdna faza		

([1]) Te mejne vrednosti se uporabljajo izključno za odlagališče nevarnih odpadkov in se ne uporabljajo za stalna podzemna skladišča nevarnih odpadkov, vključno z rudniki soli.
([2]) Vsi odpadki, označeni z zvezdico „*“, veljajo kot nevarni v skladu z Direktivo 2008/98/ES in za njih veljajo določbe navedene direktive.
([3]) Uporabi se metoda izračuna iz evropskih standardov EN 12766-1 in EN 12766-2.
([4]) Mejna vrednost se izračuna kot PCDD in PCDF glede na faktorje ekvivalence toksičnosti (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

(*) UL L 182, 16.7.1999, str. 1.
(**) UL L 11, 16.1.2003, str. 27.